



Ikt. sz.: EUB-40/33-2/2016.

EUB-20/2016. sz. ülés  
(EUB-76/2014-2018. sz. ülés)

## **J e g y z ő k ö n y v**

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**  
2016. október 18-án, kedden 10 óra 53 perckor  
az Országház főemelet 66. számú tanácstermében  
megtartott üléséről

## Tartalomjegyzék

<b><i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i></b>	<b>5</b>
<b><i>A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/12284. számú törvényjavaslat</i></b>	<b>5</b>
<i>Földiák Gergely hozzászólása</i>	<b>5</b>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<b>7</b>
<i>Földiák Gergely válaszai</i>	<b>10</b>
<i>Határozathozatalok</i>	<b>11</b>
<b><i>EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti tanácsi irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM (2016) 128, 2016/0070 (COD)]</i></b>	<b>12</b>
<i>Az elnök felvezetője</i>	<b>12</b>
<i>Dr. Simon Attila István tájékoztatója</i>	<b>13</b>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<b>14</b>
<i>Dr. Simon Attila István tájékoztatója</i>	<b>16</b>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<b>18</b>

## Napirendi javaslat

1. A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/12284. számú törvényjavaslat  
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)  
(Vitához kapcsolódó bizottság)

Előterjesztő:

Nemzetgazdasági Minisztérium képviselője

2. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti tanácsi irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg)  
[COM (2016) 128, 2016/0070 (COD)]  
(Tájékoztatás az aktuális helyzetről)

Előterjesztő:

Dr. Simon Attila István, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkára

## **Az ülés résztvevői**

### **A bizottság részéről**

#### **Megjelent**

**Elnököl: Tessely Zoltán** (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke  
Firtl Mátyás (KDNP)  
Hollik István (KDNP)  
Dr. Legény Zsolt (MSZP)

#### **Helyettesítési megbízást adott**

Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) Tessely Zoltánnak (Fidesz)  
Gyopáros Alpár (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)  
Csöbör Katalin (Fidesz) Hollik Istvánnak (KDNP)  
Dr. Józsa István (MSZP) dr. Legény Zsoltnak (MSZP)

#### **A bizottság titkársága részéről**

Dr. Juhász László főtanácsadó  
Dóczy Zsuzsánna, a bizottság munkatársa

#### **Meghívottak**

#### **Hozzászólók**

Földiák Gergely főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)  
Dr. Simon Attila István helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 53 perc)

### **Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása**

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Hollik képviselő úr kérte, hogy várjuk meg, de a türelmünk elfogyott, úgyhogy elkezdénk a bizottsági ülést. Nagy tisztelettel köszöntjük előterjesztőinket, a hivatal munkatársait, kedves vendégeinket és természetesen a bizottság tagjait. A bizottsági ülést megnyitom.

Szeretném jelezni, hogy Hörsik elnök urat én helyettesítem, Firtl Mátyás képviselő úr pedig Gyopáros Alpárt képviseli. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

A napirendről kell döntenünk. Kérdezem, hogy ki az, aki valamilyen hozzászólással vagy módosítással él. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen jelzést. Kérem, hogy a napirendről szavazzunk! Aki egyetért velem, kérem, hogy jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a napirendet elfogadtuk.

### **A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/12284. számú törvényjavaslat**

Ennek értelmében a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslattal kezdjük a mai munkánkat. Tisztelettel köszöntöm még egyszer a körünkben megjelent Földiák Gergely főosztályvezetőt a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről. A zárszámadási törvényjavaslatra a múlt heti ülésünkön jelentkeztünk be.

A mai részletes vita a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében felsorolt feltételek vizsgálatából áll. Módosító indítványok nem kerültek benyújtásra, így azokról nem kell döntést hoznunk. A 44. § (1) bekezdése alapján bizottságunk kiemelten vizsgálja az európai uniós jogból eredő kötelezettségeinknek való megfelelést és a maastrichti kritériumok teljesítését. Ezennel megnyitom a vitát és átadom a szót az előterjesztőnek. Parancsoljon!

### **Földiák Gergely hozzászólása**

FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Alelnök Úr! A 2015. évi központi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslatot a Nemzetgazdasági Minisztérium elkészítette, a kormány megtárgyalta, illetve azt követően benyújtotta az Országgyűlés részére, az Áht. vonatkozó szabályainak megfelelően. Megjegyzem, az Áht. vonatkozó szabályai egy picit változtak idénre a törvénnyel kapcsolatosan, mivel korábban augusztus végéig kellett benyújtani a zárszámadásról szóló törvényjavaslatot, most meg szeptember vége lett ez a határidő. Egyébként a törvényjavaslat szerkezete, mellékleteinek formája nem változott, megegyezik az elmúlt években megszokottakkal. *(Hollik István megérkezik a bizottság ülésére.)*

Ez a törvény mindig az összefoglalója egy évnek, a pénzügyi összefoglalója a pénzügyi folyamatoknak, rengeteg adattal, úgyhogy most is sok adattal fogok szolgálni. Kezdeném is a makrogazdasági folyamatokkal. Itt a legfontosabb mutató a bruttó hazai össztermék, a GDP. 2015-ben 3,1 százalékkal növekedett a GDP Magyarországon. Ez a tervezett 2,5 százalékhöz képest egy jelentősebb növekedés.

A következő mutató a munkanélküliségi ráta. A munkanélküliség 6,8 százalékra mérséklődött, ez 1 százalékpontos mérséklődés 2014-hez képest. Ezzel

párhuzamosan a foglalkoztatottsági ráta, a foglalkoztatottak száma is növekedett - 2,7 százalékkal növekedett ez az érték.

Fontos kiemelni még az exportot. Az export 7,7 százalékkal növekedett 2015-ben.

A makrogazdasági számok után a fiskális költségvetési számokra térnék rá. Itt két fontos mutató van, a pénzforgalmi hiány, meg az uniós módszertan szerinti hiányadat. Kezdem az unióssal. Tehát a kormányzati szektor EU-módszertan szerinti hiánya a GDP 1,6 százaléka lett 2015-ben, a tervezett érték 2,4 százalék volt. Tehát jelentősen kisebb lett az EU-módszertan szerinti hiány a tervezetthez képest. A pénzforgalmi hiány viszont magasabb lett a tervezetthez képest: 917 milliárdos hiánnyal számoltunk, és ez az érték 1223 milliárd lett az év végével, a GDP 3,6 százalékában. A növekedés oka, hogy a gazdaság növekedett, tehát emiatt lettek kedvezőek a növekedési adatok, illetve a gazdaság fehéredett, tehát emiatt is jobb lett a GDP-növekedés. Viszont a hiánykülönség, tehát az eredményszemlélet, meg a pénzforgalmi szemlélet közötti hiánykülönségnek meg az az oka, és jó, hogy ebben a bizottságban tárgyalunk, hogy az uniós támogatások területén voltak komolyabb fejlemények. Az egyik ilyen az, hogy mivel a kifizetések jelentősen meghaladták a tervezettet, ezért az a bizonyos 5 százalék, amit a Bizottság nem utal, majd csak a programok zárása alkalmával, 2018-ban, 2019-ben, elértük ezt a küszöbértéket, tehát 95 százalék fölére mentek az operatív programok kifizetései, és ez növelte a pénzforgalmi hiányt, hiszen ezeket az összegeket, ahogy mondtam, a Bizottság később fogja utalni. Viszont az eredményszemléletbe beleszámolhatók ezek a bevételek, mintha ide utalta volna a Bizottság.

A másik jelentős tétel, hogy több ügyben vitában állt, illetve áll Magyarország most is az Európai Bizottsággal, amely következtében nem teljesültek átutalások Brüsszelből. Ez szintén növelte a pénzforgalmi hiányt, de az eredményszemléletű hiányra ezek nem gyakorolnak hatást, ezeket úgy kell könyvelni, mint hogyha ideutalta volna a Bizottság. Tehát ez egy jelentős különbség; az uniós támogatások azok, amik indokolják a pénzforgalmi és az eredményszemléletű hiány közti különbséget.

Akkor rá is térnék még konkrétan az uniós számokra. Egész pontosan a szakmai fejezeti kezelésű előirányzatok értéke, tehát amiben benne vannak a strukturális támogatások, a vidékfejlesztési támogatások és sok kisebb uniós támogatás is, ezeken a sorokon összességében 2802 milliárd forint kifizetés teljesült, tehát több, mint 2800 milliárd forint. A terv 2508 milliárd forint volt, tehát egy közel 300 milliárd forintos növekedési többlet keletkezett, ami többlet is, meg maga az érték is nagyon magas érték, tehát 2800 milliárd kifizetés még nem volt a strukturális programok története során.

Ez minek köszönhető, vagy miért volt ez? A 100 százalékos forrásfelhasználásról sokszor lehetett a sajtóban is olvasni. Ez a kormányzat kiemelt célja volt, és úgy tűnik, ezt a célt különböző intézkedésekkel sikerült is elérni. Több gyorsítási intézkedés történt. Itt egyet emelnék ki, az a munkaterv. A kormány elfogadott egy munkatervet, konkrét kifizetési célszámokkal, havi bontásban, és ezt minden hónapban számon kérte az intézményrendszerrel. Ennek komoly hatása volt. Így azt tudjuk most mondani, hogy minden valószínűség szerint nem veszítettünk uniós forrást a 2007-2013-as periódus programjai kapcsán.

A bevételek tekintetében 1166 milliárd forint pénzforgalmi bevétel keletkezett a szakmai fejezeti kezelésű előirányzatokon 2015-ben. Ez a tervezett 1720 milliárd forintos bevételhez képest egy sokkal kisebb összeg, tehát kerekítve 500 milliárd forinttal kevesebb bevétel érkezett be. Erre részben utaltam már, hogy mi ennek az oka, illetve majd a strukturális NSRF-programok kapcsán kicsit részletesebben

elmondom, de a lényeg az, hogy vitában álltunk a Bizottsággal, ezért ezek a pénzforgalmi bevételek nem érkeztek meg a 2015. évben a számláinkra.

Hogy tudta a költségvetés kezelni ezt a helyzetet? Nem jöttek a bevételek, a kiadások viszont felpörögtek. Ilyen mértékű beavatkozásra ugyan még nem volt szükség, de azt a bizonyos felülről nyitási intézményt, amiről szoktunk beszélni a költségvetés tervezésekor is, ami azt jelenti, hogy első körben az eredetileg tervezett előirányzat 30 százalékanak mértékéig az államháztartásért felelős miniszter engedélyezheti az előirányzatok túlköltését, ezzel élt az intézményrendszer. Ez nem volt elég, tehát ezek után kormánydöntésre is szükség volt, hogy kellő forrást biztosítson a költségvetés ezekhez a kifizetésekhez. Így a kormány döntött is, összesen 491 milliárd forintban felülről nyitásról, és ez biztosította azt, hogy túl lehetett költeni az előirányzatokat, úgy, ahogy mondtam, hogy bevétel nem érkezett a tervezett mértékben.

Egész konkrétan beszélnék az NSRK-programokról, ami ezeket a hatásokat kiváltotta. 2455 milliárd forint volt a kiadás, ami csak a minisztériumi operatív programokat érintette. Ez közel 550 milliárddal magasabb szám, mint ami 2014-ben volt, tehát óriási számokról beszélünk. A bevétel egész konkrétan 1019 milliárd forint volt, úgyhogy az egyébként is erős 2014. évet sikerült még túlhaladni a kifizetések tekintetében.

Fontos egy kumulált szám is. 2015 végéig összességében 9445 milliárd forintnyi kiadás történt az NSRK-programokra, ami szintén egy hatalmas szám.

Egypár szót mondanék a Széchenyi 2020-as programokról, nem az összeg jelentősége miatt, inkább a fontossága miatt. Az intézményrendszer a 2015. évben az előző periódus programjaira koncentrált. A Széchenyi 2020 program tekintetében a kiírásoknál volt komoly fejlődés, a pályázati felhívások megjelenésében, viszont a költségvetésben még csak minimálisan jelentkeztek kiadások, összesen 8 milliárd, tehát jelképes értékben történt kiadás a Széchenyi 2020-as programokra. Úgyhogy ott az idei év lesz az, illetve tudjuk, hogy alakul, hogy komoly kiadási számokat produkáljon.

Zárásként a nettó pozícióról szoktam beszélni a zárszámadás alkalmával. Ez az Unióba történő befizetéseknek és az onnan részünkre történő kifizetéseknek a különbözete. A 2015. évben 4,6 milliárd euró lett az egyenlegünk, tehát a többlet, amivel pénzforgalmilag részesedtünk a befizetéseinkkel szemben. Egész konkrétan a transzferek értéke 5,6 milliárd euró volt, a befizetéseink meg kerekítve 0,9 milliárd euró. A kettő különbözete adja ki ezt a 4,6 milliárdot. Én ennyit gondoltam első körben elmondani. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor a képviselői hozzászólásokra nyílik lehetőség. Képviselőtársaim, parancsoljanak! *(Jelzésre.)* Hollik István képviselő úr!

### **Kérdések, vélemények**

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Éppen a Gazdasági bizottságból jövök, elnézést a késésért. Éppen ezt a zárszámadást tekintettük át ott is, úgyhogy ebben a tekintetben már nagyjából otthonosan mozgok a témában.

Fontos kijelenteni, hogy a magyar kormánynak a költségvetés tervezésekor, és ha megnézzük a 2015. évi költségvetés zárszámadását, ugyanezt kell néznünk, a célja csak az lehet, hogy a magyar emberek boldogulni tudjanak. A gazdaságpolitikának is az kell legyen a célja, hogy a magyar emberek tudjanak egyet előrelépni. És természetesen, aki a kormányzati felelősséget viseli, az tudja, hogy mindennek csak akkor van értelme, ha ez párosul egy költségvetési fegyelemmel. Azt gondolom, ezt a két célt, hogy az emberek tudjanak egyet előrelépni, illetve emellett az állam jól

gazdálkodjon a rábízottakkal, és fegyelmezett költségvetési politikát folytasson, megvalósulni láthattuk 2015-ben, és azt gondolom, hogy a számok is ezt mutatják.

Sokszor szoktak bennünket ellenzéki oldalról kritizálni azzal, hogy a kormány nem túl konzervatív a tervezést illetően. A zárszámadásból kiderül, hogy ez nincs így, hiszen ha például a GDP-adatot nézzük, amit az elmúlt napokban korrigáltak, éppen fölfelé, a kormány 2,5 százalékos GDP-növekedéssel számolt 2015-re, de végleges szám több, mint 0,5 százalékkal, 0,6 százalékkal magasabb lett, 3,1 százalék, azt gondolom, ez egy érdemleges válasz az ellenzéki kritikákra.

Azt láthatjuk, hogy a munkanélküliség csökkent, és ezért is mondhatjuk, hogy 2010-hez képest most már közel 6 százalékot csökkent a munkanélküliség. Tehát Magyarország egy olyan szintre ért el, amikor kijelenthetjük azt, hogy aki ma Magyarországon szeretne munkát vállalni, az tud is dolgozni. Nyilván ez következő problémákat nyit meg, amiket a jövőben a kormányzatnak majd kezelnie kell.

Sikerült a költségvetési fegyelmet tartani. Az államadósságot bőven 3 százalék alatt tartani, sőt, mint kiderült, 2 százalékos szint alatt is tartani, úgy, hogy a költségvetésnek jelentős kiadásai is voltak. Itt a legfontosabb az életpályamodelleket megemlíteni, amelyek így-úgy, de az állam alkalmazásában állóknak a bérét növelik fokozatosan. A pedagóguséletpálya-modellről, vagy a rendvédelmi dolgozóknak, vagy éppen az egészségügyben vagy a szociális szférában dolgozóknak a béremeléséről beszélhetünk, ami jelentős kiadást jelentett a költségvetés számára.

De fontos, hogy a kormány ezzel együtt is tudta tartani a költségvetési hiányt, lényegesen 3 százalék alatt, amellyel az európai uniós tagállamok között egy illusztris és elég szűk társaságnak vagyunk a tagjai, akik ezt meg tudják tenni, tehát tudják csökkenteni az államadósságukat, és a költségvetési hiányt jóval 3 százalék alatt tudják tartani. Így tehát, ha a zárszámadásról egy összegző mondatot kell mondanom, akkor azt tudom mondani, hogy 2015 egy sikeres év volt Magyarország számára, hiszen a magyar emberek is tudtak egyet előrelépni, és a költségvetési politikát is sikerült egy fegyelmezett mederben tartani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Felszólalásra következik Bana alelnök úr.

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Főosztályvezető Úr! A zárszámadás vonatkozásában a Jobbik frakciója ismertette az álláspontját a pénteki ülésnapon - Z. Kárpát Dániel volt a vezérszónokunk -, illetve az egyéb bizottsági üléseken megtettük az észrevételeinket, úgyhogy ezeket nem szeretném megismételni.

A Hollik István által elmondottakra viszont annyiban mindenképpen szeretnék reagálni, hogy mind a Jobbik, mind magam azért jóval árnyaltabban látjuk a helyzetet, akár a munkanélküliség vonatkozásában. Azt azért érdemes figyelembe venni, hogy egy konkrét példával is éljek, Vas megyei országgyűlési képviselőként én azt tapasztalom, hogy Nyugat-Magyarországról egyre nagyobb számban járnak ki Ausztriába dolgozni. A másik oldalon pedig az is látszik, hogy Kelet-Magyarországról pedig egy belső migráció erősödött az elmúlt időszakban Nyugat-Magyarország irányába. Tehát amikor a munkanélküliségi adatokról ilyen rózsaszín ködben beszélünk, akkor azt gondolom, ezt azért mindenképp helyre kell tenni és ezzel együtt kell értékelni az eseményeket.

És ha már az államadósság kérdéséről is szó esett, akkor azt pedig érdemes látni, hogy GDP-arányosan valóban egy csökkenésről beszélhetünk, ami mindenképpen üdvözlendő, de nominális értékben továbbra sem történt előrelépés. Úgyhogy a főosztályvezető úrhoz ez lenne az egyik kérdésem, hogy ebből a



szempontból hogyan látja a lehetőségeket? Hiszen a miniszterelnök úrnak volt egy olyan ígérete, hogy a következő évek során ebbe az irányba fogunk tudni elindulni, és az államadósság nominális csökkentése tekintetében is valóban fel tudunk majd mutatni eredményeket.

Végül pedig Csepreghy Nándor államtitkár úr sajtótájékoztatója kapcsán lenne kérdésem a főosztályvezető úrhoz, aki azt mondta a tegnapi napon, hogy a kormány bevándorláspolitikája miatt biztos nem bukjuk az uniós pénzeket. Nemrégiben kiszivárogtak olyan információk, hogy a kohéziós források megvonása fenyegetheti Magyarországot. Én azt kérem a főosztályvezető úrtól, tegyék helyre akkor, hogy pontosan mi is itt a helyzet, hiszen az államtitkár úr a nyilatkozataiban, meg a tegnapi sajtótájékoztatóján azt mondta, hogy ez nem fog így történni, sőt már beszélt a 2020 utáni esélyekről is, hogy lehetséges, hogy akkor már saját forrásokból kell a fejlesztéseket működtetni. Azt csak zárójelben jegyzem meg, hogy bízom abban, hogy addigra megtörténik hazánkban a szükséges kormányváltás, és természetesen erre mi is felelősséget tudunk vállalni.

De szeretném, ha a főosztályvezető úr akkor helyretenné azt, hogy végül is lehetséges-e megvonás, mire hivatkoztak, mert az elmúlt napokban ezzel kapcsolatban különféle híreket lehetett hallani. Brüsszelből azért mi is kaptunk információkat, az európai parlamenti képviselőinkkel is folyamatosan kapcsolatban vagyunk. Tehát kérném a főosztályvezető urat, hogy akkor ezt a kérdést is tegye helyre, hogy kell-e attól félnünk, hogy a kohéziós források egy részét megvonják Magyarországtól. Köszönöm.

ELNÖK: Az alelnök úrnak köszönjük. Firtl Mátyásnak adom meg a szót.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak röviden, miután a ciklusokon átívelő Európai ügyek bizottságának vagyok a tagja, szeretném konstatálni, illetve megállapítani azt, hogy valóban, a beszámolóban elhangzottaknak megfelelően mi messzemenőig teljesítjük a maastrichti kritériumokat, minden paraméterében. Tehát nem kell itt ragozni jobbra-balra, minden szinten teljesítjük, legyen az GDP, legyen az államháztartási hiány, legyen az államadósság-pálya is. Az Európai Unióban, ahogy elhangzott, valóban viszonylag előkelő helyen teljesítjük ezeket.

A másik, hogy hosszú idő óta az Európai ügyek bizottságának tagjaként azt kell megállapítani, hogy valóban, pedig a 2007-2013-as időszakot nem mi kezdtük, de azt meg kell állapítani, mint ahogy elhangzott, hogy forrásvesztés nem történt meg. És ezt hangsúlyozni is kell, hogy ez valóban sikerült, szinte hihetetlen módon, mert mindig az volt a kritika, hogy nem fogjuk tudni megvalósítani. Éppen ezért a kormánynak ez a törekvése is teljesült, tehát valóban nem történt forrásvesztés.

Ami pedig még konkrétum. Nagyon sok kritika elhangzik a nettó pozíció kapcsán, a főosztályvezető úrtól szintén elhangzott, hogy a nettó pozíció vonatkozásában hogy állunk. Itt 0,9 százalékos befizetés mellett 4,6 milliárd EU-többletet tudtunk lehozni. Ez is azt bizonyítja, hogy akik mindig azt firtatgatják, hogy de, mennyi előnyünk vagy hátrányunk származik ebből, ez ékes bizonyíték arra, hogy ezt a célt is megfelelően tudta a kormányzat az elmúlt időszakban teljesíteni.

Én is azt tudom mondani, amit európai ügyi vonatkozásban az Európai ügyek bizottsága meg tud állapítani, hogy valóban teljesültek azok a célok, amik számunkra ki voltak tűzve.

Abban egyetérttek Bana alelnök úrral, hogy Nyugat-Magyarországon mi a helyzet a munkanélküliség területén, de azért az egész országra vonatkozóan szeretném megjegyezni azt, hogy a munkanélküliségnek mindig egy ellenpéldája az,

hogy hány tízezer, mintegy 50 ezer fölötti számú betöltetlen álláshely van jelen pillanatban is Magyarországon. Tehát azért ezt is lehetne más módon is vizsgálni.

Ami pedig az államadósságra tett megjegyzése, arra megint csak azt tudom mondani, hogy amikor teljesítjük a kritériumokat, az azt jelenti, hogy valóban elindultunk ezen a csökkenő pályán. A zárszámadás is azt bizonyítja, hogy valóban, hiszen a teljesítmények külgazdasági és egyéb területen, nem akarok a részletekben elveszni, mind arra utalnak, hogy a csökkenő pályát valóban tartani tudjuk, és lejjebb tudunk menni még ettől a szinttől is. Köszönöm szépen.

**ELNÖK:** Köszönöm szépen a hozzászólásokat. Én magam is szólnék, részben talán azért, mert Bana alelnök úr feltett egy olyan kérdést, amire nehéz válaszolni, de azért ráutaló híreink vannak, hiszen éppen a tegnapi napon az Európai Bizottság hozott egy olyan döntést, ami talán részben ráutaló magatartásként az ő kérdéseire is választ adhat. Illetve a főosztályvezető úr is elmondta az előterjesztésében, hogy a kifizetések visszatartása milyen nagy problémát jelentett a költségvetés egyensúlyának a megtartásában. Ez a tegnapi hír éppen az, hogy 700 millió eurós, tehát 210 milliárd forint nagyságrendben az úgynevezett aszfaltügy kapcsán egy pozitív döntés született. Tehát én még egyszer mondom az alelnök úrnak, hogy ez nyilván nem jelent konkrét választ az ő kérdésére, de mindenképpen ráutal.

A másik kérdésem pedig az lenne, hogy éppen emiatt, mármint a kifizetések visszatartása miatt, a költségvetésben tervezett 788 milliárd forintot nagymértékben meghaladó kifizetések történtek. Mi biztosította a szükséges forrást a költségvetésben az uniós támogatásokhoz, ami a tervezetten túlmutatott? A válaszok megadására megadom a szót a főosztályvezető úrnak.

### **Földiák Gergely válaszai**

**FÖLDIÁK GERGELY (Nemzetgazdasági Minisztérium):**Köszönöm szépen. Hadd térjek gyorsan vissza, a 780 milliárd a 2015. vagy a 2016. évre vonatkozott? Mind a kettőről tudok beszélni persze, és igazából ugyanaz a válasz is mind a kettőre. Tehát a költségvetésben mindig úgy tervezünk, hogy megpróbáljuk azt is belekalkulálni, hogy a Bizottság nem utal adott forrásokat. Van, ami kalkulálható, amit mondott, ez az utolsó 5 százalék például, akár van felfüggesztés, akár nincs felfüggesztés, a Bizottság nem utalja ezeket a támogatásokat. És máskülönben vannak a vitás esetek, amik mindig előfordulnak, nemcsak Magyarországon, hanem a többi tagországban is. Tehát ez a folyamatok természetességéből adódik.

Úgyhogy így terveztük 2015-öt is, csak még több vita lett, mint amennyire számítottunk. És 2016-ban is így tervezünk, tehát meglepetések igazából nem érnek minket éves szinten. Heti szinten igen, mondom, például az aszfalt-megállapodás, amit én is a sajtóban olvastam, arról szó volt korábban, hogy megszületett ez a megállapodás nyáron. Utána technikai egyeztetések történtek arról, hogy az elvi megállapodás mögött mik a konkrét számok. Aztán ez az aszfaltügy a 2014-2020-as programokkal is összekapcsolódott, akkor megint lelassult a folyamat. Most úgy tűnik, hogy a Miniszterelnökség jól tárgyalt, és megtörténnek a megállapodások ezzel kapcsolatban. Úgyhogy ezt azért nehéz havi szinten tervezni, ami a mi munkánkat nehezíti. Éves szinten viszont muszáj tervezni, mondanunk kell valamit, hogy körülbelül milyen összegben kell a költségvetésnek előfinanszíroznia a kiadásokat.

A következő az államadósság. Az államadósság témában is konzervatív volt a tervezés, meg konzervatívan terveztünk 2017-ben is, tehát csökkenő adósságpályán kívánjuk tartani az országot. Ezt sikerült is eddig elérni, és a 2016. évi adatokból is az következik, hogy ezt idén is sikerül elérni. Sőt, a kitekintés kapcsán nekünk előre kell terveznünk egy picit a következő években, és ott sem látunk kockázatot.

Konzervatívan terveztünk, és hogy esetleg még a tervezetthez képest is tudunk államadósságot csökkenteni, ez sincs kizárva. Ez sincs kizárva, könnyen lehet, hogy így fog alakulni, de azért meg kell várni az év végét, hiszen azért az árfolyam is elég nagy ingadozásokra képes, és ezek mind befolyásolják ezt a mutatót.

Csepreghy Nándor úr nyilatkozata, illetve hogy a kohéziós források megvonása mekkora veszély. Kettéválasztanám a kérdést: egyfelől mekkora a veszély a 2007-2013-as programok kapcsán, illetve mekkora a veszély a 2014-2020-as programok kapcsán. A 2007-2013-as programoknál pont most kezdődött meg igazából az a bizonyos MFF-review-nak nevezett folyamat, tehát a félidei felülvizsgálat, amikor egyébként is az uniós jogszabályokból adódik, hogy van egy ilyen áttekintés, és lehet módosítani a hétéves kereten belül a fejezetek között. Tehát magyarul itt lenne elméletben egy veszély, hogy a kohéziós programoktól elvesznek forrást, és valami másra kívánják allokálni a tagországok ezt a keretet. Ilyen veszély most a félidei felülvizsgálatnál nincsen, tehát a kohéziós programok úgy működnek, hogy eleve meg vannak évekre bontva, határozva ezek a bizonyos kötelezettségvállalási keretek. Ezeket az MFF-rendelet szabályozza, amelyik egyhangúsággal született, tehát egyhangúlag kell döntenie elméletben a tagországoknak, ha ezeken szeretnének módosítani. Ez a félidei felülvizsgálatnál fel sem merült.

Tehát a Bizottság által beadott javaslat különböző mozgástereket, tartalékokat allokál, reallokál a fejezetek között, tehát vannak változások, de ezek nem érintik a Magyarországnak és a többi tagországnak fixen meghatározott kohéziós kereteit. Tehát magyarul, a 2014-2020-as programoknál ilyen veszélyt nem látok.

2020 után, ez egy nagyobb kérdés, a játék vagy a nem is tudom, harc arról szól alapvetően, hogy a nettó befizető országok nem szeretik a kohéziós politikát. Valós vagy nem valós érveket mindig felhasználtak és felhasználnak, hogy gyengítsék a kohéziós politikát, és akár a migrációra való tekintettel elvonjanak forrásokat. Ez nem Magyarország-specifikus ügy, hanem az összes kohéziós politikában kedvezményezettként jelen lévő tagországot érinti.

Olvasunk ilyen nyilatkozatokat, amik azt célozzák, hogy csökkenjenek a kohéziós keretek. Azt én nem tudom elképzelni, hogy megszűnjenek. Olyan igazán nagyon-nagyon jelentős csökkenést is nehezen tudok elképzelni, hiszen a következő perspektívánál is egyhangúlag kell döntenie. Tehát amikor elvállik, hogy mekkora legyen a kohéziós boríték, mekkora legyen az agrárboríték és a többiek, azt Magyarországnak is meg kell szavaznia, Lengyelországnak is meg kell, Csehországnak, Szlovákiának, tehát a V4-eknek is, és a többi kohéziós kedvezményezettnek, Romániának, Bulgáriának és a többi, meg kell szavaznia. Ez egy nagy csata lesz. Erről igazából most még nem tudunk semmit. Tehát ezek a tárgyalások nem kezdődtek meg, a Bizottság nem tett az asztalra semmilyen javaslatot, hogy mit akar csinálni a kohéziós politikával. Csak a megérzéseimet tudom mondani, meg más se tud szerintem ennél konkrétabb dolgot mondani, de az a lényeg, hogy azért egyhangú döntéssel fog majd véglegelődni, úgyhogy azt, hogy megszűnne, én nem tudom elképzelni. Köszönöm. *(Dr. Legény Zsolt megérkezik a bizottság ülésére.)*

### **Határozathozatalok**

ELNÖK: Köszönöm szépen. Amennyiben nincs több hozzászólás és nem látok erre szándékot, akkor szavazások következnek. Ahogy a felvezetőben jeleztem, módosító indítványok nem kerültek benyújtásra, így azokról nem kell döntenünk.

Elsőként azonban arról igen, hogy a zárszámadási törvényjavaslat megfelel-e a határozati hárszabály rendelkezéseinek, annak is a 44. § (1) bekezdésének, azaz hogy megfelel-e az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik-

e a jogrendszer egységébe; megfelel-e a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek és megfelel-e a jogalkotás szakmai követelményeinek. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki egyetért azzal, hogy igen. Kérem, hogy most szavazzunk! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 egyhangú... *(Dr. Legény Zsolt jelzésére.)* Bocsánat, a képviselő úr is szavazott 2 szavazattal. Egyelőre még nem látom a megbízást, de akkor nyilván Józsa képviselő urat képviseli.

A következő döntésünk a részletes vita lezárásáról fog szólni. Ki az, aki egyetért azzal, hogy a T/12284. számú törvényjavaslat részletes vitáját bizottságunk lezárja. Kérem, hogy erről most döntsünk, aki egyetért, most szavazzon! *(Szavazás.)* Szintén egyhangúlag elfogadtuk.

Az utolsó teendő pedig az, hogy a jelentésről döntsünk, amely a mai vitában elhangzottakat foglalja össze. Ki az, aki támogatja, hogy a mai részletes vita főbb megállapításait összefoglaló jelentést fogadjunk el. Kérem, hogy szavazzunk! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy ezt is egyhangúlag elfogadtuk.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság véleményét és a mai vita eredményét tükröző jelentés elnöki aláírással fog benyújtásra kerülni a házelnök úrnak. Egyben tájékoztatom önöket, hogy amennyiben a mai részletes vitában kisebbségi vélemény hangzott el és a jelentés elfogadása ellen ellenszavazat született, ami nem született, tehát akkor ilyen kisebbségi vélemény nem kerül benyújtásra. Köszönöm szépen a főosztályvezető úrnak az előterjesztést és a vitában való részvételt. A napirendet lezárunk.

A második napirendi ponttal folytatjuk a munkát, miután az előterjesztők helyet cserélnek. Köszönöm szépen. *(Megtörténik.)*

**EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti tanácsi irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) [COM (2016) 128, 2016/0070 (COD)]**

A második napirendi pontunk: egyeztetési eljárás, az Európai Parlament és a Tanács irányelve a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti tanácsi irányelv módosításáról. Tisztelettel köszöntöm a körünkben megjelent dr. Simon Attilát, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes államtitkárát.

**Az elnök felvezetője**

A napirenden szereplő javaslattal bizottságunk több alkalommal is foglalkozott a 2016. évi tavaszi ülészakban. A bizottságunk által elfogadott jelentés alapján májusban az Országgyűlés megállapította a szubszidiaritás elvének megsértését a javaslat vonatkozásában.

A 14 nemzeti kamarából beérkezett indokolt vélemények 22 szavazatot értek, ami meghaladta az uniós szerződéshez csatolt 2. számú jegyzőkönyvben meghatározott küszöbértéket. Az Európai Bizottság lefolytatta az uniós jogalkotási javaslat felülvizsgálatát az úgynevezett sárga lapos eljárás szerint, és 2016. július 20-án úgy határozott, hogy változtatások nélkül fent kívánja tartani a javaslatot.

Az Országgyűlés az egyeztetési eljárás keretében kíséri figyelemmel a javaslat tárgyalását. Most egy helyzetértékelést kérnénk az államtitkár úrtól az uniós döntéshozatal állásáról, valamint a kormány álláspontjáról. Itt szeretnék tájékoztatást adni arról, hogy a múlt hét szerdán Hollik István képviselőtársam részt vett az Európai Parlament Foglalkoztatás és szociális ügyek bizottságának kibővített ülésén. A kiküldött munkavállalókról szóló irányelvtervezet kapcsán ismertette a magyar

álláspontot, és utalt arra, hogy a természetes módon kialakult versenyfeltételeket az Európai Bizottság mesterséges eszközökkel kívánná a régi tagállamok javára megváltoztatni. Átadom a szót, tisztelt helyettes államtitkár úr.

### **Dr. Simon Attila István tájékoztatója**

DR: SIMON ATTILA ISTVÁN helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az elnök úr felvezetőjében szerepelt az, hogy a Bizottság milyen döntést hozott a sárga lapos eljárást követően. Változatlan formában fenntartja az irányelv módosítására tett négyponos javaslatát. És miután a meghívóban is szerepelt, hogy a kormány álláspontjáról tájékoztassam a tisztelt bizottságot, ha nagyon leegyszerűsítve akarnám a feladatot teljesíteni, akkor azt tudnám mondani, hogy ahogyan a Bizottság tartja magát, sajnos, a változatlan tartalmú irányelv-módosításhoz, a magyar kormány is tartja magát ahhoz az egyértelmű és minden elemében elutasító állásponthoz, amit az első pillanattól kezdve kifejtett az irányelvvel, illetve az irányelv-módosítással kapcsolatban.

Nyilván nem durcás kisgyerekként, hogy ha ők így, akkor mi is így, hanem azért, mert továbbra is meggyőződésünk az, hogy semmilyen célt, valós célt - azokat meg a legkevésbé, amikre egyébként a Bizottság, illetve a régi tagállamok hivatkoznak - ez az irányelv-módosítás nem szolgál. Nem tudom, mekkora az időkeret, de amiről mindenképpen szeretném önöket tájékoztatni, hogy az elég jól látszik, hogy az a bizonyos 11 államot magába foglaló egység, ami a sárga lapos eljárást is, még ha a vége nem is lett győzelem, de azért komoly eredményre vitte, kezd megbomlani. Azt gondolom, hogy ebben sincsen semmi meglepő. Az Európai Bizottságban is politikusok vannak, tehát nyilvánvalóan folyik a politikai háttéralku azért, hogy ezt a mi kis egységünket megbontsák.

Amit én most tudok önöknek mondani, az, hogy a legerősebben talána V4-államok tartanak ki, azon belül is egyébként a magyar-lengyel duó. Szlovákia nagyon kellemetlen helyzetben van, hiszen ők a soros elnökök. Szeptemberben volt egy V4-es munkaügyi miniszteri csúcs Varsóban, ahol nekem jutott a megtiszteltetés, hogy a magyar kormányt képviseljem. Ott mind Lengyelország, mind Csehország és természetesen Magyarország is minden támogatásáról biztosította az ott jelenlévő szlovák munkaügyi miniszter urat, hogy amit ők ebben a kényes helyzetben, mint elnökség, fel tudnak vállalni és maga az elnök úr is, mint az EPSCO elnöke, fel fog vállalni, abban természetesen minden támogatást megadunk a szlovák elnökségnek.

A munkaügyi miniszter úr ezt megköszönte ott, és annak a véleményének adott hangot, hogy azt az eredeti megállapodást, nyilván nem írásban rögzített megállapodást, mely szerint a 4 ország ebben az irányelvkérdésben egyféleképpen és az eredeti tervek szerint halad, azt Szlovákia a maga részéről továbbra is kötelezettségnek tekinti. Nyilván azokat az eljárásjogi lépéseket neki meg kell tennie, amelyek abból fakadnak, hogy ők látják el a soros elnöki tisztséget.

Ugyanakkor felvetődött az, hogy a V4-es kört esetleg bővíteni kellene további államokkal, ezen a szinten is, nemcsak a sárga lapos eljárás szintjén. Erre már azt mondta a miniszter úr, hogy ezt majd csak akkor tudják támogatni, ha ő leadta az elnökséget, hiszen addig azt teljes mértékben tudja vállalni, hogy egy korábbi, már megkötött megállapodással vette át az elnökséget, tehát ez nyilvánvalóan belefér az ő mozgásterébe.

Honvédelmi területről vett fogalmakkal azt tudnám mondani, hogy állóháború bontakozik ki a régi és az új tagállamok között. Azt gondolom, elég jól látszik ez a fajta törésvonal. A realitás talaján maradván egyetlen esélyünk van, ez az idő nyérése. Ugyanezt talán elmondtam pár hónappal ezelőtt, amikor itt voltam, hogy a magyar,

illetve a V4-es taktikát egyértelműen erre az időnyerésre tudjuk felhúzni, már csak azért is, mert számos olyan állam van, amely az élharcosa ennek az irányelv-módosításnak. Ezekben az országokban a közeljövőben választások lesznek, azt gondolom, elég is megemlíteni Franciaországot, Németországot... *(Jelzésre.)* Hollandiát, így van. Spanyolországban permanensen választások vannak. Nem is tudtak állást foglalni egyébként, tehát az önmagában egypolitológiai tanulmányt is megért volna, ha megnéznénk, hogy ők milyen szinten nem tudtak ebben a kérdésben állást foglalni. Tehát én azt gondolom, hogy jelenleg, amíg a körülmények ilyenek, addig érdemes és hasznos - azt gondolom, az elmúlt pár hónap mutatta, hogy hasznos - ezzel a taktikával tovább haladni.

Egyetlen egy pont látszik most, ami talán kibillentheti ezt a fajta erőegyensúlyt, hogy a franciák, egyébként még a Bizottság sárga lapos döntését megelőzően, mármint hogy változatlan formában fenntartja-e ezt az irányelv-módosítást vagy sem, előálltak egy, az eredeti javaslatnál ránk nézve, tehát a kelet-közép-európai térségre nézve még hátrányosabb, még rosszabb változatú módosító csomaggal, és ennek a fogadtatásából megint csak arra lehet következtetni, természetesen ez csak egy következtetés, hogy ez esetleg motiváló tényező lesz azon országok számára, amelyek most még a 11-ek tagságában vannak, miszerint annak érdekében, hogy nehogy a francia módosítóból vagy változattól legyen a végén egy elfogadott irányelv, elfogadják a bizottsági eredeti és a francia szöveghez képest tényleg egy sokkal visszafogottabb, softabb javaslatot.

Tehát összefoglalva, a kormány továbbra is az egyértelmű elutasítás álláspontján van. Nem kívánunk módosító javaslatok szintjén elkezdni egyezkedni azon, hogy melyik pontot hogy lehetne átfogalmazni, mert nincs olyan alternatíva, illetve egy alternatíva van a számunkra, hogy ne nyúljunk hozzá az irányelvhez, mert a végrehajtási irányelvet június 18-án kellett hatályba léptetni, ezt Magyarország is megtette. Azt is mondtuk, hogy ez idő előtti, várjuk meg a tapasztalatot abból kifolyólag, hogy mi fog történni. Tehát továbbra is - egyelőre a V4-eket, a két balti államot és Romániát magunk mellett tudva - próbálunk blokkoló kisebbségi irányba eljutni, hogy minél később tudjon a számunkra egyértelműen hátrányosnak tűnő jogalkotás célba érni. Köszönöm szépen, és természetesen, ha van kérdés, megpróbálok rá válaszolni.

### **Kérdések, vélemények**

ELNÖK: Köszönöm szépen. Így van, képviselőtársaimat illeti a szó. Kérdezem, ki szeretne kérdést feltenni. *(Jelzésre.)* Bana alelnök úr, parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Először is, szeretném megköszönni a tömör és lényegre törő tájékoztatást, ami alapján képet kaphattunk arról, hogy mi is a helyzet most az egyes tagállamok hozzáállásának vonatkozásában.

Amit egy nagyobb kitekintésben mindenképpen el szeretnék mondani, és ezt már itt, az Európai ügyek bizottságának ülésén és a plenáris ülésen is többször aláhúztam, hogy a Jobbik felháborítónak és elképesztőnek tartja az Európai Bizottságnak azt a fajta hozzáállását, ami ebben az ügyben is megnyilvánult, de egyébként ugyanezt tapasztalhattuk az európai ügyészség vonatkozásában is. A tagállami parlamentek megfogalmazzák a fenntartásaikat, az indokolt véleményüket, és aztán végül is mindezeket figyelmen kívül hagyva, változatlan formában hagyják ezt a javaslatot.

Én azt gondolom, hogy amikor a sárga lapos eljárás bevezetésének az ötlete megszületett, akkor másra hivatkoztak, és ennek a háttérben annak kellett volna

meghúzódnia, hogy igen, valóban figyelembe veszik a nemzetállamok álláspontját. De sajnos, mi úgy értékeljük, azzal, hogy a lisszaboni szerződés óta egyre inkább az európai egyesült államok irányába halad az Unió, vajmi kevés esély van arra, hogy ilyen módon érvényesíteni tudjuk az akaratunkat.

Ezért lett volna jó az, hogyha ez ügyben találunk olyan partnereket, akikkel felléphetünk mondjuk akár a piros lapos eljárás bevezetése érdekében, ami egy brit javaslat volt. Magam is többször felszólaltam ez ügyben a COSAC-üléseken. Most, hogy a brexit bekövetkezett, bekövetkezik, nyilván ilyen szempontból is át kell értékelni a helyzetet, de a visegrádi négyeket és egyéb partnereket szerintem magunk mellé lehet állítani ez ügyben. Látszik az, hogy ebben a kérdésben is nagyjából ez a mag az, amelyik összetart.

Az egyik gondolatom, kérdésem még arra vonatkozna, hogy vajon ez a jelenlegi helyzet ráerősíthet-e a már egyébként is meglévő érdekütközésekre, ami a magországok és az úgynevezett perifériaországok között tapasztalható uniós szinten? A másik pedig, és tényleg köszönöm, hogy ilyen részletesen elmondta az államtitkár úr, hogy a tagállamoknak mi is az álláspontja, és kitől milyen további lépések várhatóak, hogy vajon ez a blokkoló kisebbség valóban meglehet-e? Tehát a háttérben esetlegesen nem tudják-e elérni azt, hogy valakit kivegyenek ebből a csapatból? Én nyilván bízom benne, hogy Magyarországot semmiképpen, de azért más országok esetében ez könnyen felmerülhet. Tehát hogy látja, lesz-e egy olyan mag ilyen értelemben, amelyik a végsőig ki fog tartani? Itt elsősorban persze Kelet-Közép-Európára és a balti országokra lehet gondolni. Tehát milyenek az esélyeink ebből a szempontból? Ez lenne a másik kérdésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e még kérdés, hozzászólás. Akkor nekem lenne...(Bana Tibor: *Legény Zsolt...*) Bocsánat! Parancsoljon, képviselő úr!(*Hollik István távozik a bizottság üléséről.*)

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Megpróbálok ismét példásan rövid lenni. Köszönöm a szót.

Bana alelnök úr nagyon sok, mondjuk úgy, hogy gyakorlati kérdést említett a sárga lapos eljárással, mint intézményrendszerrel kapcsolatosan. Szerintem egyébként ez egy helyes intézményrendszer, mármint az egész európai uniós döntéshozatali mechanizmuson belül. Ha megengedik, annyit azért elmondanék szociáldemokrata, szocialista képviselőként, hogy az „egyenlő munkáért egyenlő bért”, mondjuk úgy, hogy ilyen nagyon nemes elvet szocialista képviselőként természetesen tudnám, tudnánk támogatni, azonban az a régi vicc jut eszünkbe, amikor a moszkvai rádió bementett valamilyen hírt, és utána azt mondták, hogy a hír igaz, csak nem így, nem így és nem így. Szóval az „egyenlő munkáért egyenlő bért” alapelvét természetesen támogatnánk, de az az eljárás, ahogyan az Európai Bizottság próbálja ezt, mondjuk úgy, keresztülvinni, keresztülvenni, ha csúnya szóval fejeznék ki magunkat, ahogyan a nemzeti parlamentek véleményét próbálják folyamatosan figyelmen kívül hagyni, az abszolút elfogadhatatlan.

Bana alelnök úr említette például az európai ügyészség példáját. Én abban a vitában is elmondtam, hogy a nemzetközi büntetőbíráskodásra, mint egy jogintézményre szükség lenne, de nem úgy, ahogyan ezt az Európai Unióban elképzelik, és ahogy Brüsszelben ezt elképzelik. Tehát összességében: az alapelv jó lenne, de így, ebben az eljárásrendben abszolút elfogadhatatlan. Ez nem egy kérdés volt, elnök úr, ez egy rövid vélemény volt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én is szeretnék elnézést kérni, hogy nem vettem észre a jelentkezést, de sajnos a tegnapi alaptörvény-módosítás vitája és a mostani bizottsági ülés alatt is a karjaimnak ez a része üres volt, ezért most úgy volt, hogy a fejemre nem kell odafigyelni, de elnézést kérek ezért. (*Derültség.*)

Én a következő kérdéseket szeretném feltenni. A szlovák elnökségnek még a nyáron volt egy előzetes elnökségi programja, amiben szerepelt, hogy december magasságára majd körvonalazódhat egy olyan közös álláspont vagy általános megközelítés, amely tudja kezelni ezt a kérdést. A kérdésem elsőként az, hogy ez mennyire vélhető reálisnak?

Az ön felvezetésében is szerepelt, hogy a szlovák vélemény, éppen az elnökségi feladatok kapcsán, egy kicsit cizellálódik. Kérdezem éppen ezért, tudható-e, hogy a következő EU-elnökségi tisztebet betöltő Málta álláspontja milyen, illetve, hogy abban a szituációban ők hogyan fognak viselkedni. Hiszen ez nem elhanyagolható.

A magyar álláspontban olvashattuk azt is, hogy a tárgyalások lassítása lehet a célunk, és ez elhangzott az ön felvezetőjében is. Mi itt úgy látnánk, hogy tulajdonképpen az Európai Parlament munkájában lehetne ezt lassítani, hiszen a Foglalkoztatás és szociális ügyek bizottsága tárgyalja ezt a javaslatot, és ott látjuk azt, hogy be lehet egy féket tenni, hiszen aztán azt követően, hogy az Európai Bizottság a döntését meghozza, ott már az nyilván gyorsan fog történni, viszont az előző eljárásban nincsenek sürgető határidők. Itt mi a mi taktikánk? És akkor visszaadnám a szót.

### **Dr. Simon Attila István tájékoztatója**

DR: SIMON ATTILA ISTVÁN helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. A Bana alelnök úr által említett piros lap. Igen, ehhez nem volt meg... És valljuk be őszintén, a sárga lap is az utolsó pillanatban jött létre - az egy másik -, és ez egy nagyon nagy eredmény. Eddig három alkalom volt, ezt leszámítva, amikor egyáltalán idáig eljutott egy-egy ügy.

Ami probléma, és ez nyilván ráirányítja a figyelmet most egy kicsit távolabbra mutatva, hogy nincs jogi szankciója a sárga lapos figyelmeztetésnek. Tehát van egy eljárásrend, amit ha végigvizsgálunk, akkor a Bizottságnak nyilván megvan a három választási lehetősége, de innentől kezdve egyébként nincs következő lépés. A Bizottság döntött, változatlan formában fenntartotta, és a sárga lapos eljárás eddig tartott. Persze, ez nagyon sokat számít, mert egy komoly figyelmeztetés volt, illetve időben azért nyilván ez hozott nekünk valamit.

Amit az alelnök úr kérdezett, hogy ráerősíthet-e erre a mag- és perifériaállam, régi-új tagállam konfliktusra. Nem szeretnék kilépni a szerepemből, természetesen én azt gondolom, hogy igen. Sőt, ahogy nézem Juncker elnök úr egyéb mozgását és a bejelentéseit, lásd: a vadnyugathoz hasonlította az egész Európai Uniót, és ezért természetesen az állítólagos szociális dömpinggel élő kelet-közép-európai országokat tette felelőssé. Tehát ez mind azt mutatja, hogy igen, ez a viszonyrendszer nem a konszenzus irányába, hanem inkább az ellenkező irányba halad, ami persze senkinek nem jó, de ez ténykérdés.

A blokkoló kisebbség. Nézze, alelnök úr, ezen dolgozunk, a magyar kormány is. Azt gondolom, ha még egy kormányt említeni kellene, akkor a lengyel kormány biztosan ezen dolgozik teljes erőbedobással, hogy ez a bizonyos blokkoló kisebbség meglegyen, de közben látjuk, és én erre tettem az előbb egy utalást, hogy például Bulgáriát, amelyik a sárga lapos figyelmeztetésben élharcos volt - most nézzék el nekem, ez nyilván egy fikció -, nagy valószínűséggel a rá nehezedő migránsnyomás miatt valószínűleg már le is választották erről a 11 országról, mert gondolom én, hogy a háttérben volt olyan ajánlat, ami miatt ők úgy gondolták, hogy akkor mostantól



kezdve nem foglalnak állást. Ez nem jelenti azt természetesen, hogy átálltak a másik oldalra, de már nem merném a tűzbe tenni a kezem azért, hogy Bulgária mellettünk van.

Ehhez képest például, hogy pozitívat is mondjak, Románia azonban a korábbihoz képest kifejezetten egy sokkal aktívabb szerepet visz. Ez látszott az EPSCO-ülésein is, látszott az informálison júliusban Pozsonyban, tehát ott pedig van arra reményünk, hogy talán még egy aktív taggal egészülhet ki ez a V4. Ez egy ilyen macska-egér harc.

Kicsit előreugorva arra, amit az elnök úr kérdezett, általános megközelítés, december. Tehát ott fog eldőlni természetesen az, hogy addigra mit, melyik oldalon, milyen álláspontokat sikerül megtartani. Miután, azt gondolom, mint általában minden munkához, ehhez is kell egy kis optimizmus és remény, hogy annak, amit az ember csinál, végül eredménye lesz, ezért hadd mondjam azt a kérdésére, elnök úr, hogy én természetesen bízom benne, hogy nem lesz általános megközelítés, magyarul szólva, hogy sikerül ezt decemberben megakadályoznunk. Az biztosnak látszik, hogy a szlovák elnökségnek muszáj lesz behoznia, megkísérelnie azt, hogy ez ügyben véleményt kérjen az EPSCO-n. A többi már nyilvánvalóan rajtunk múlik.

A varsói találkozón vállaltunk is ez ügyben magunkra feladatot, például a szociális partnerek megszólítását és az ő bevonásukat mindannyian indokoltnak és szükségszerűnek gondoltuk, illetve ugyanazt a háttértárgyalási folyamatot, amit valószínűleg a Bizottság végez, mi sem ússzuk meg, magyarul szólva, hogy ezeket a beszélgetéseket lefolytassuk. Egyébként a magyar diplomácia, a nagykövetekkel az élen, az állandó képviseleten, a COREPER-szinten, tehát minden lehetséges módon, ami a rendelkezésünkre áll, élünk ezzel.

Én nagyon örültem, ha szabad egy ilyen nagyon személyes megjegyzést tennem a képviselő úr irányába, hogy kimondta ezt, hogy természetes, hogy az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elve ugyanazon a helyen nagyon hangzatos, és azt gondolom, mindannyiunk által támogatható elv, csak nem azon az álságos és nem azon az erőszakos módon, mint ahogy ezt megpróbálják a régi tagállamok - a Bizottság mögé bújva - kierőltetni. Úgyhogy nekem kifejezetten jól esett, hogy ezt a képviselő úr elmondta. A magyar kormány ugyanígy látja ezt a problémát.

Ebből kifolyólag van egy hendikepes helyzetünk a régi tagállamokkal szemben. Hiszen úgy tűnik, mintha ők szeretnének valami nagyon pozitív, nagyon jó, a munkavállalók széles tömegeit érintő változtatást, amit a kelet-közép-európai államok pedig nem akarnak, mert ők rosszat akarnak a saját állampolgáraiknak, miközben nem erről szól a történet, hanem arról, hogy elvágják a kelet-közép-európai vállalkozásokat attól, hogy olyan szolgáltatásokat nyújtsanak Európa nyugati felében, amely szolgáltatásokat, a most hatályban lévő irányelvnek köszönhetően, olcsóbban tudnak megtenni, mint a Nyugat-Európában lévő társaik. Tehát nem kérdés, hogy ez egyszerű piacvédelem.

A franciáké nyílt protekciónizmus, a Bizottságé egy kevésbé nyílt. Ezzel szemben, mint általában, amikor az ember magyarázkodik, hogy valamire miért mond nemet, az sokkal nehezebb, mint mondani valamilyen, egyébként mézesmázosnak tűnő javaslatot.

Málta. Málta szürke ló, abszolút. Az egész eddigi eljárásban... *(Jelzésre.)* Szürke számár? *(Derültség.)*...nem is nyilvánultak meg. Én most közben gondolkodtam, hogy ők bárhol is feltűntek-e, mint kvázi készülve az elnökségükre, de nyilván nem ezért, ez abszolút kétesélyes. Abszolút kétesélyes, hogy ők milyen módon fognak ebben részt venni. Majdhogynem azt mondom, hogy jussunk el odáig, hogy még legyen annak relevanciája, hogy Málta hogy áll ehhez, mert ez azt jelenti, hogy

ezt a félévet is sikerült a nélkül túlélnünk, hogy az irányelv módosításában egyébként visszafordíthatatlan esemény történt volna.

Az Európai Parlament. Valóban, nagyon nagy szerepe van az Európai Parlamentnek. Sajnos azt látjuk, hogy ami ezen a vonalon elkezdődött a Foglalkoztatás és szociális ügyek bizottságában, illetve a jelentéstevők által majd összeállítandó anyagokban, egyértelműen a régi, tehát a bizottsági álláspont látszik támogatandónak a parlamenti szakaszban. Nyilvánvalóan ők éppen csak elkezdték ezt a munkát, hiszen októberi, tehát néhány nappal ezelőtti tényekről beszélünk, ahogy azt az elnök úr is és Hollik képviselő úr is megemlítette. Tehát nagyon nagy a felelősség, hiszen itt egy közös döntés lesz, tehát a tanácsi után nyilvánvalóan az európai parlamenti döntés van. Érdekes, mert nem biztos - persze, a frakciófegyelmet most egy kicsit leárnýékolva -, hogy ebben a kérdésben a klasszikus értelemben vett igenek és nemek fognak elkülönülni egymástól. Tehát minden frakcióban értelemszerűen vannak a régi és az új tagállamokból képviselők.

Azt látjuk, könnyen előfordulhat, hogy egy másfajta törésvonal alakul ki, és ez önmagában érdekes lehet, hogy a két nagy frakció például ebből a szempontból hogyan fogja ezt a megbomlott egyensúlyt megoldani, természetesen saját magán belül. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen a helyettes államtitkár úrnak a helyzetértékelést, képviselőtársaimnak pedig az aktív részvételt.

Szeretném tájékoztatni önöket, hogy a bizottság következő ülésére október 24-én, hétfőn, 10 órakor kerül sor. A tervezett napirendi pontok között az energia unió kérdésköre szerepel, Aradszki Andrásnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának előterjesztésében, továbbá Hegyaljai Mátyás, a Belügyminisztérium helyettes államtitkára a közös európai menekültügyi rendszer felülvizsgálatához kapcsolódó uniós javaslatokról fog tájékoztatást tartani.

### **Az ülés berekesztése**

Köszönöm szépen a munkájukat. A bizottsági ülést bezárom.

*(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 59 perc)*

**Tessely Zoltán**  
a bizottság alelnöke

**Jegyzőkönyvvezető:** Madarász Mária